at give sig i Lære. Vore Mænd, Brødre og Sønner vil intet tabe ved, at vi faar en sikrere økonomisk Stilling.

Gør de gifte Kvinder myndige, og giv alle Kvinder lige Næringsret med Mænd.

Frk. *Signe Andersen*: Hvad vindes ved, at Kvinder oplæres til selvstændigt Erhverv, da der ikke engang er Arbejde nok til Mændene, af hvilke mange gaar arbejdsløse? Kvinderne kan ikke være sikre paa en selvstændig Stilling under de sociale Forhold, vi nu har, selv om de bliver faglig uddannede.

Højesteretssagfører, Hr. *Svend Høgsbro*: Vi maa oplære vore Døtre til selvstændigt Erhverv for at fri dem fra den Ulykke at blive «Pebermøer». Navnet «Pebermø» har en Bismag af noget latterligt og ynkværdigt. Vel mener jeg ikke, at jeg ved at koste noget paa mine Døtres Opdragelse, saa de kan blive praktisk dygtige og aandelig udviklede, derved kan sikre dem den Lykke at blive vel gift, men jeg kan ved at give dem en god Oppragelse værne dem mod den Ulykke at blive «Pebermøer». Ved Pebermø forstaar jeg nemlig ikke enhver ugift Kvinde, men kun de som ingen praktisk Gerning har at arbejde med, og ingen aandelige Interesser at leve for. Ingen vil kalde en ugift Kvinde, som tjener sit Brød ved eget Arbejde, for Pebermø; enten hendes Arbejde er stort eller lille, vil hun ved Arbejdet vinde Agtelse og hævde sig en Plads i Samfundet.

Lad os oplære vore Døtre til selvstændigt Erhverv. Jo mere dygtige og udviklede de bliver, des større Udsigt har de til at blive gift og blive lykkelig gift, men selv om de ikke bliver gift, saa bliver de dog derfor ikke ulykkelige, naar de har en Gerning at gøre og kan arbejde for deres Brød.

Fru *Johanne Meyer*: Naar Kvinder faar Ret til selvstændigt Erhverv, saa skal Manden ikke længere have Pligt til at forsørge sin Kone. Mange Mænd vilde blive Venner af Kvindesagen, naar de blev fri for Forsørgelsespligten, og mange unge Piger, som nu kun tænker paa at blive gift, vilde tage fat paa selvstændigt Erhverv, om de vidste, at de som gifte skulde forsørge sig selv.

Frk. *Helene Berg*: Om de unge Kvinder oplærtes til selvstændigt Erhverv, da vilde det hæve dem i sædelig Henseende. Vel er det sandt, at mange falder, fordi de vil falde, men der er ogsaa mange, for hvem Mangel paa Eksistensmidler er enten Grunden eller en medvirkende Aarsag til Faldet. Ved et selvstændigt Arbejde faar Kvinderne Midler til at leve for, og gennem Arbejdet faar de en Udvikling, der støtter deres Selvagtelse. Vi maa bort fra den lovbeskyttede Prostitution, thi den slapper Folks moralske Bevidsthed, og frister de unge til at leve af Synd i Stedet for af et hæderligt Arbejde.

Fru *Berg Nielsen*: Kvinderne kunde ikke lade være med at tage fat paa Arbejdet, fordi en Del Mænd er arbejdsløse, thi vi maa arbejde for at leve. De uheldige sociale Forhold kan vi ikke ændre, da vi hverken har kommunal eller politisk Indflydelse. Ved Fagdygtighed kan vi vel ikke naa altid at være sikre paa Erhverv, men vi kan naa at blive Mændene ligestillede i Konkurrencen og til ikke mere at være nødt til altid at nøjes med det daarligst lønnede Arbejde. Lad os søge at vinde den størst mulige personlige Dygtighed; thi den dygtigste vil altid have bedst Udsigt til Arbejde. Mændenes Forsørgelsespligt tør jeg ikke løse dem fra; thi vel vil jeg, at alle Kvinder skal have Ret til at arbejde og være oplærte dertil, men jeg tror, det i mange Hjem er den heldigste Ordning, at Konen bliver ved Hjemmets Gerning, og naar hun passer Hus og Børn, saa bliver hun ikke forsørget af sin Mand; thi hendes Arbejde er lige saa meget værd som hans.